

Dve obsodbi vojnega sodišča

Razprava z dne 11. februarja 1942-XX
V imenu Nj. Vel. Viktorja Emanuela III., po milosti božji in volji naroda Kralja Italije in Albanije, Cesarja Etiopije! Vojnoško vojno sodišče II. armije, oddelek v Ljubljani, je izrekel naslednjo

sodbo

v zadavi proti:

Martinšek Mirka, neznanih staršev, 24 let, rojenem v Višnji gori in bivajočem v Kanizasici,

Simec Milana, pok. Josipa, 31 let, rojenem v Crnomiju in tamkaj bivajočem, Korovec Franc, očeta Josipa, 19 let, rojenem in prebivajočem v Luki,

Jerman Leopold, očeta Ivana, 29 let, rojenem in prebivajočem v Tuvesu,

Frič Pavlu, pok. Petra, 45 let, rojenem in prebivajočem v Dolenj Podgori,

Vajdeteju Ivanu, pok. Marka, 43 let, rojenem in prebivajočem v Dolenj Podgori.

Malarčič Antnu, očeta Franceta, 28 let, rojenem in prebivajočem v Crnomiju,

Vrčaj Antonu, pok. Josipa, 19 let, rojenem in prebivajočem v Crnomiju,

Fabjan Veku, očeta Alojzija, 21 let, rojenem in prebivajočem v Crnomiju,

Marič Jozetu, pok. Petra, 45 let, rojenem v Višnji gori in bivajočem v Crnomiju,

Muhil Ivanu, pok. Jurija, 25 let, rojenem v Brezniku,

Adam Francetu, pok. Matije, 38 let, rojenem in prebivajočem v Jernejici vasi,

Deržaj Jožetu, pok. Matije, 49 let, rojenem in prebivajočem v Jernejici vasi,

Brunskole Leopoldu, pok. Franceta, 19 let, rojenem v Kotu,

Nampelj Maksu, očeta Antona, 26 let, rojenem in prebivajočem s Semicu,

Jurajevec Viktorju, pok. Martina, 29 let, iz Stili.

Drobnič Alojziju, očeta Franceta, 31 let, iz Zaline,

Kovačič Milanu, očeta Martina, 32 let, iz Gradača,

Kump Alojzu, očeta Josipa, 25 let, z Obha.

Otoženim:

Martinšek, Simec in Jerman,

a) sodelovanje v oboroženi tolpi v smislu čl. 16. proglasu z dne 3. X. 1941, ker so bili člani oborožene tolpe z namenom, da bi izvršili zločine proti varnosti in osebnosti države;

b) subverzivnega združenja v smislu čl. 4. proglasu z dne 3. X. 1941, ker je prišel pod subverzivni organizaciji, naperjeni proti političnem in socialnim ustanovam v državi;

c) Martinšek in Simec pa razen tega preprevedane posesti orožja, streliva in vojnih orodij v smislu čl. 2 proglasu z dne 24. X. 1941, ker sta protizakonito uranila in nosila izven svojega stanovanja strelno orožje, strelivo in vojne orodje.

Vsi ostali pa sodelovanja v smislu čl. 17. proglasu z dne 3. X. 1941, ker so podprteli člane neke tolpe, dajajoč jim hrano, stanovanje in oblačilne predmete.

Vsi ti zločini so bili ugotovljeni na ozemlju Crnominja v novembra 1941.

Omisia, iz teh razlogov:

Uporabljajoč čl. 483.-488. zakonika o kazenskem postopku, izreka krive:

Martinšek Mirka samo zločina udeležbe pri oboroženi tolpi v smislu čl. 16. proglasu z dne 3. X. 1941, za dejanja pod a) in c) otožnico, ki se v tem smislu spreminja.

Simec Milana za zločin pod a) in c).

Jerman Leopolda za zločin v smislu čl. 17. proglasu z dne 3. X. 1941, za dejanja pod a), čemer se tako spreminja otožnica.

Malarčič Anton, Fabjan Veka, Adam Franceta, Jurajevec Viktorja, Drobnič Alojza, Kovačič Milana in Kump Alojza za pripravane jim zločine in obozo:

Martinšek Mirka in Simec Milana v dosmrtno ječo z vsemi zakonitimi posledicami.

Jerman Leopolda, Malarčič Antona, Adamic Franceta, Jurajevec Viktorja, Drobnič Alojza, Kovačič Milana in Kump Alojza, vsakega na 3 leta strogega zapora. Fabjan Veka pa na 2 leti strogega zapora, vse skupaj na skupno povračilo pravdino stroškov in vsakega tudi na stroške preventivnega zapora.

Odredja, da se ta sodba enkrat objavi v izvečku v listih »Il Piccolo« iz Trieste in »Jutrus« v Ljubljani in sicer na stroške obsojenih Martinška Mirka in Simeca Milana.

Oproča Martinška Mirka, Simeca Milana in Jermana Leopolda obozo in subverzivnem združevanju pod b) otožnico zaradi pomanjkanja dokazov.

Oproča nadalje Korova Franca otožnico pod a) in c) otožnico, ker gre za osebo, ki ni kaznila v smislu čl. 309. kazenskega zakonika, ter otožnico pod b) otožnico, ker ni izvršil dejanja.

Oproča končno Frica Pavla, Vajdetiča Ivana, Vrčaja Antona, Maliča Jožeta, Mihalca Ivana, Držaja Jožeta, Brunskega Leopolda in Nampelja Maksu pripisane jim otožnike zaradi pomanjkanja dokazov

Ljubljana, 11. februarja 1942-XX.

Sledijo podpisi.

Razprava z dne 11. sredna 1942.

V imenu Nj. Veličanstva Viktorja Emanuela III., po milosti božji in volji naroda Kralja Italije in Albanije, Cesarja Abes-

nije.

Vojno sodišče II. armade, odsek Ljubljana, je izreklo naslednjo sodbo v zadavi proti Cerkveniku Josipu, sinu Rudolfa in Josipine Grandič, rojenemu v St. Vidu pri Ljubljani 4. IV. 1922, čebulju Silviju, po-knjinu Janezu in Jere Skerelu, rojenemu 29. XII. 1920 v Mali vasi pri Ježici, in Kotarju Josipu, pok. Josipa in pok. Marije Pancer, rojenemu na Primskovem 28. XI. 1897.

Imenovani so otožnici:

1. Zločina, ki se kaznuje po čl. 16. na-reje Ducejeve z dne 3. X. 1941, ker so v nedoločeni dobi od oktobra do 26. decembra lanskoga leta sodelovali pri oboroženi četi, ki je delovala v okolici Primskovega in so imeli nalogo, naj omenjeni čet preskrbe potrebna živila za preskrbo svojih tovaršev. Zločin je bil ugotovljen v Primskovem 26. XII. 1941.

2. Isteža zločina, da so bili v nedoločenem času od oktobra do 26. decembra lanskoga leta člani omenjene oborožene čete z namenom, izvrstili zločin napada na člane Oborožene Sile. Ta zločin je bil ugotovljen na Primskovem 26. XII. 1941.

3. Zločina, ki se kaznuje po čl. 17. Ducejevega odloka z dne 3. X. 1941, ker so dne 26. decembra 1941 na Primskovem dohavili Gaberniku Josipu 10 kilogramov koruzne moke, ki naj bi služila za preživiljanje oborožene čete, ki se je nahajala v bližini omenjene kraje.

Omisia, iz razlogov:

Na temelju čl. 483.-488. kazenskega za-konika proglaša sodišče Čebulja Silvija za krivega omenjenega zločina ter ga obozo v dosmrtno ječo z vsemi zakonitimi posledicami in plačilo razpravnih stroškov in preiskovalnega zapora: oproča pa Cerkve-niku Josipu in Kotarju Josipu otožnike zaradi nedostatka dokazov. Sodišče odreja da se pričujoča sodba v izvečku po enkrat objavi v tržaškem »Piccolo« in v ljubljanskem »Jutru« na stroške obsojenega.

Ljubljana, 11. sredna 1942-XX.

Zg. vojaškega sodišča.

Podpis:

Eftimu: Človek, ki je videl smrt Po zaslugu Jana, Cesarja in zanimivje komedije

Ljubljana, 21. februarja

Prva rumunska komedija na našem odrju je pokazala, da je Eftimu dramatik, ki zna pisati za oder in za igralce ter tudi gledalcem torej zanimiv teater. Tehnično rutinski ustvarja položaje, ki so nenavadno učinkoviti v svoji presenetljivosti, in umetajoči zavijati v zmerom nova občutja, osobe pa razgajati v čudoviti izpremenljivosti značajev.

Eftimu pa ni način našega dramatika, ki ustvarja brezobzirno iz lastne duše temveč se je vidno razgledal po odličnih zornikih ter je predvsem mislec, ki se je opoldil na Go-gojevem Reviru, na Branislav Nušičevih burkastih komedijsih in se na kom. Snovno nam torej ni prinesel v bistvu nič novega. Hlestjakov in njegov »potepuh« sta brata, malomeščanske smehotne, tekmovalne in pterivanje, borba za častna mesta in malenostni službi pa so niti že dobro znane iz tolikerih komedij. Tudi tehnično vselej efektno pojavljanie iste osebe v dveh dočela različnih vlogah in maskah je že zelo star teatralen trik, ki lahko imponira le ne razvajenemu gledalcu.

Ali Eftimu je ustvaril iz starih materialij izvršeno novo komedijo, ki bo povod za zanimanje občinstva in mikale »gršice«. Predvsem z neko tajinstvenostjo mistično nejasnostjo glavne osebe, »potepuh«, z zagonetnostjo, ki se ne razjasni niti ob zaključku igre. Ali je ta »potepuh«, ki trdi, da se piše Eldior Pak in da je prišel v Rumunijo iz Besarabije, res bivši igralec in Slovan, ki bega po svetu, da dobro živi med ljudmi, ki jih zna tako prebrisanje izkoristi? Ali pa je bosjak, kakršno poznamo iz Gorskega spisov? Ali se je resno izkral utopiti v reki ali pa le navidevno v prav vprsto ribiča Filimona, najbogatejšega vno-reca? Eldiora Packa »slovenski nizlanec« je zelo materialističen, ko ga čuemo pripravljati, da dobive povod zastonji stanovanje, hrano, oblike in obutev in da zahteva zdaj skaj definitivnegat; ali Aliso Filimonov bogato edinko za ženo ali za župansko mesto. Da se mu Filimon končno odkupi z 20.000 lej, zato, ker ga je reši smrtni je grotesknost, ki presegata vsako verjetnost in res zahaja v - mistikal! In da izgodi s preoblačenjem prevara vse ljudi, da bistregi gospoda mag. obnar. Leonu, da končno ne vedo, ali imajo opraviti z enim človekom ali z dvema ter končno si enku-pati kikleto zopet v hilo potepuh, ki so ga pravki vrgli skozi vrata, to so teatralni efekti, ki res niso navadni in morajo učinkovati.

Registracija koles

Ljubljana, 21. februarja

Urad za registracijo koles za leto 1942 za mestno področje v Ljubljani posluje v Beethovnovi ulici 7, že od 12. januarja. Predpisani formulari za prijavo koles se dobre tam in sicer po 40 centesimov. Kolikovina za prijavo znaša 2 lire, davčinka za zgradnjo in vdrževanje kolesarskih poti pa 4 lire za vsako kolo, odnosno 6 lire za vsak tricikel. Lastniki se pozivajo, da prijavijo svoja kolesa pravodostno, kolikor ter ga še niso storili. Po 28. marcu bodo moralni zamudniki plačati poleg navedenih prisotjinj, da vsak bicikel še zamudno kažezenko takso 15 lire.

Kolesa se prijavljajo po evidenčnih stevilkah v vrstnem redu, ki se je pričel ko-rečeno 12. januarja in bo zaključen 27. marca. Danes so bila na vrsti kolesa z

evidenčnimi stevilkami 19.001 do 19.500, v ponедeljek pridejo na vrsto kolesa z evidenčnimi stevilkami 19.501 do 20.000, v torek 24. t. m. stevilke 187.001 do 187.500, v sredo 25. t. m. st. 187.501 do 188.000, v četrtek 26. t. m. st. 188.001 do 188.500, v petek 27. t. m. stevilke 188.501 do 189.000, v soboto 28. t. m. 189.001 do 189.500, v ponedeljek 2. marca 189.501 do 190.000, v sredo 4. marca 190.001 do 191.000, v četrtek 5. marca 191.001 do 191.500, v petek 6. marca 191.501 do 192.000, v soboto 7. marca 192.001 do 192.500, v ponedeljek 9. marca

st. 192.501 do 193.000, v torek 10. marca 193.001 do 193.500, v sredo 11. marca st. 193.501 do 194.000, v petek 13. marca st. 194.501 do 195.000, v soboto 14. marca st. 195.001 do 230.500, v ponedeljek 16. marca st. 231.001 do 231.500, v sredo 18. marca st. 231.501 do 232.000, v petek 20. marca st. 232.001 do 232.500, v soboto 21. marca st. 232.501 do 233.000, v ponedeljek 23. marca st. 233.001 do 233.500, v torek 24. marca st. 233.501 do 234.000, v četrtek 26. marca st. 234.001 do 234.500 in v petek 27. marca st. 234.501 do 235.000.

Franc Virant, trgovina z lesom brez lesa

Otoženec je imel več uspehov s krajo vojaških konj
Pokoril se bo 15 mesecov

Ljubljana, 21. februarja
Pred senatom treh sodnikov, ki mu je predsedoval s. o. s. dr. Julij Felaher, je v petek zagovarjal 22letni brezposeln prekoviški pomočnik Franc Virant, po rodži Blok. Otožnica, ki jo je zastopal državni tožilec dr. Lucijan Štruklja, ga je bremenila z dolgo vrosto prestopkov in zločinov, v enem primeru je bilo kaznivo dejanje izvršeno v družbi z drugim otožencem posestnikom. Leta 1938 je bil otoženec Zagovarjal v Ljubljanskem »Piccolo« in »Jutru« na stroške obsojenega.

Franc Virant se je rodil v družini s številnim naraščanjem. Že sedaj živi osem braš in sestra, ki pa po pošteni tradiciji, da je počasni otožnik, je nadomestil otožnico, ker gre za osebo, ki ni kaznila v smislu čl. 309. kazenskega zakonika, ter otožnico pod b) otožnico, ker ni izvršil dejanja.

Franc Virant se je rodil v Ljubljani in skladanico tramov. Ko pa je Cimperman hotel trame označiti s svojim žigom, je nenadoma opazil, da so že žigosani. S tem je seveda poskus prevare bil odkrit, čeprav se je France pred Cimpermanom sveto razburjal, kdo da je z njim pojgral in mu žigosal njegovo tramovje. V zvezni sestavni posilstvo je bil France otoženec v družbi z drugim otožnico napravljena lažna listin, ker je podpisal kupčino sinom M. Z. Otoženca je zagovarjal ex offio odvetnik dr. Marjan Zajec.

Franc Virant se je rodil v družini s številnim naraščanjem. Že sedaj živi osem braš in sestra, ki pa po pošteni tradiciji, da je počasni otožnik, je nadomestil otožnico, ker gre za osebo, ki ni kaznila v smislu čl. 309. kazenskega zakonika, ter otožnico pod b) otožnico,

Strah pred poplavami spomladi

Ljudje se boje, da bodo zaradi snega še velike preglavice — Sneg je začel počasi kopneti

Ljubljana, 21. februarja.
Skrbni, ki nam jih je letos nakupa zima na glavo, se ni konec. Ne le, da nam je napravil mraz veliko škodo, ki se bo pokazala še v topilih dneh, predvsem na sedanem drevju, bomo najbrž čutili še druge neprijetne posledice letošnje hude zime. Ljudje se zlasti boje poplav spomladi, ko bo začel hitrejši kopneti sneg.

V ljubljanski kotlini je snežna odeja precej tanjša, kakor na Dolenjskem in Notranjskem. S Kočevskoga poročajo, da imajo celo poldrug meter debel sneg. Na Notranjskem in Dolenjskem je sneg ležal že v prvi polovici januarja, ko je bilo v Ljubljani že kopno. Pozneje je zapadlo še več snega kakor v Ljubljani. Zato je pač razumljivo, zakaj se ljudje boje poplav.

Nevarnost poplav je pri nas tem večja, ker nastopi pogosto zelo hitro mnogo topeljše vreme. Če noč narase toplota za 10 ali več stopinj. Med južnim vremenom navadno začne tudi se močnejše deževati in prav zaradi tega je nevarnost poplav še tem večja. Med dežjem sneg hitrejši kopni vode naglo naraščajo že zaradi samega dežja.

Pri nas poplave najbolj pogosto ogrožajo Krško polje, oziroma Krke in Barje. Drugje v Ljubljanski pokrajini ni tako velika nevarnost povodenj. Upravičeno se pa boje poplav tudi prebivalci Polhografske doline. Građačica ima ob naliivih hudojni znataj. Strugo kmalu napolnilo Številni hudojni z bližnjih hribov. Struga ima precej velik padec in voda zelo dere. Voda nanaša mnogo pruda, ki ga odlaže na travnikih in njivah v nižjih legah, kjer pa tudi zelo trga bregove. Ob posebno hudi povodnjih sega voda tu in tam celo na cesto in ustavlja promet.

Tudi na Barju pride do poplav predvsem zaradi velikega dotoka vode s hribovja, po krimskih hudojnih. Ljubljana ne more tedaj dovolj hitro sprejemati vode Številnih pritokov. Voda začne navadno najprej prestopati bregove Ižice in Iške, ki imata začetek, odnosno največji prtok ob vzhodu Krima. Poplave na Barju so najbolj pogoste ponjadi, čeprav so se doslej večkrat ponavljale tudi jeseni. Sneg na

Krimu skopni navadno mnogo pozneje kaže na Barju. Včasih kopni najbolj naglo, ko se že začne spomladansko deževje in ko rede naraščajo že zaradi samega dežja.

Izkuljne in raziskovanja so pokazala, da so spomladne poplave, ko začne kopneti sneg tem nevarnejše, čim hitrejši kopni sneg ob izvirih rek in čim več ga je zapadlo. Zato so v nekaterih naprednih državah začeli smotreno pogozdovati pokrajine ob porečjih in izvirih rek. Če reke tečejo v začetku skozi gozdne pokrajine, so pritoki ob izviru spomladi, ko kopni sneg, slabši ter počasnejši. Merilo za presojo nevarnosti spomladanskih poplav je višina snega ob izvirih rek. Nevarnost spomladanskih poplav je mnogo zmazljšana, če že ne povsem preprečena, če so pokrajine ob izvirih rek gozdne. V gozdu sneg kopni počasnejše. Tudi ob naliivih gozdna tla pojavijo se zadržane mnogo več vode kakor nezaraščena. Gozdovi so regulatori, ki preprečujejo mnoge slabe strani podnebja. Znano je, da je v večjih gozdnih pokrajnah večkrat miješje podnebje, kajti gozdovi uravnavajo menjavo topotov, da se zrak ohlajuje ali ogreva podnebje in da se zemlja prenega ne osusi. Kakor rečeno, gozdna tla zadržujejo vlag in ob naliivih ne priteka s strmih gozdnih pobočij tolliko vode kakor z golihi gora. Gozdovi seveda tudi zadržujejo, da voda ne odpavlja rodotivne zemlje s skalnatih tal.

Pri nas so porečja še precej dobro pogozdovana. Ob izvirih rek so večji gozdovi. Preveč je pa že posekanega gozdnega drevja marsikje nad Građačico vzdolj Polhografske doline. Tam se kmjetuje vedno izsekavali nekoliko preveč, pač zato, ker so lahko prodajali dobra bukovna drava v Ljubljano. Zato se kažejo marsikje goždne reber, kjer so bili pred desetletji še lepi gozdovi. Začeti bi bilo treba posaditi dva drevesca. Toda goždav, kjer so rasil listavci, bukve, pri nas navadno ne pogozdujejo. Zato bi pa moral vsaj razumno zekavati. Podirali naj bi zrelo drevje, tako da bi nikdar ne posekali vsega gozda, temveč bi ga le redili. V naših gozdovih pa vidimo marsikje, da sekajo kmjetje po vrsti vse drevje, mlado in staro, tako da nastajajo

goličave, kakor bi divjai čez gozd tornajo. Gozdovi so naše največje bogastvo, ki bi ga morali znati drugače ceniti: ne le po tem, kako je drag les, temveč tudi kot kapital splošnosti, ki bi se naj obrestoval tuži zanancem. Ce bomo tako brezobzorno izsekavali gozdove, bomo izgubili mnogo zemlje, kajti goždav, ki jih bodo izprali vabilo bodo ostale nerodovitna kraška zemeljja, bolje nekoristno kamenje.

Zdaj še ni mogoče napovedovati, ali nas bodo letos prizadele zaradi visokega snega tudi poplave. Še vedno je upanje, da bo pomladno vreme nastopilo brez posebnih pretresljajev. Mnogo zavisi od tega, ali bo sneg začel kopneti zgodaj ali ne. Če bo kopnel redno že odslj in če ne bo več mnogo snežilo, poplav najbrž ne bo, kljub spomladanskim naliivom. Ce bi mraz trajal še več tednov, bi snežna plasti ostala debela do naglega lastopa mnogo toplesega vremena, ko bi sneg zelo hitro kopnil. Ker so se vrstili vec tednov mrzli dnevi, ki reke niso imeli dotoka zaradi kopnega snega, je voda povsod zelo upadla in začeli so celo usihati nekateri studenti. Zato voda ne bodo tako hitro naraščajo. Etudi začne sneg naglo kopneti že zdaj.

Letos bi smeli upati, da se bo pomlad začela bolj zgodaj. Izkuljne kažejo, da je pomlad zgodnja, če zima nastopi zgodaj. Letošnja zima je že dosegla nenavadno dolga in najbrž bo dosegla rekordno število mrzlih dni. Pomislite samo, da smo imeli prvi sneg že v drugi polovici oktobra! Zelo mrzel je bil že november. Prva polovica decembra je bila skoraj preveč topla, toda ob koncu meseca je bilo že pošteno mrzlo. Januar je bil še mrzljši kakor 1. 1929. februar je pa bil doslej le malo toplesej kakor v izredni hudi zimi pred 12. leti, iz tega bi smeli sklepati, da bo pomladno vreme nastopilo bolj zgodaj. Zadnje dni se je precej ogrel v najbrži Matija prihodnji teden poštano znameniti s svojo skiro. Sneg je že začel počasti kopneti in zato se nam ni treba posebno batiti, da bo povzročili poplave. Mnogo toplesje vreme najbrž ne bo moglo nastopiti se kakšen mesec dni, tako da bo snega lahko precej skopnely dotlej, čeprav ne bo kopnel hitrejši kakor zadnje dni.

minimalna. Rok za prijavo traja do 1. marca 1942. Skupina soboščiških, plesarskih in ličarskih pomočnikov pri Pokrajinski delavski zvezi v Ljubljani.

—lj Strojnike in surjače valjamo v Ljubljano da se udeleže občnega zabora svoje strokovne organizacije, ki se bo vrnil v nedeljo, dne 1. marca 1942 ob 10. uri dop. v Pokrajinski delavski zvezki (Delavska zbornica), Miklošičeva cesta 22, L. nadstr., soba št. 3. Vabljeni!

—lj Spored prvega koncerta našega noge komornega orkestra, ki bo v ponedeljek dne 23. t. ob enem četrt na 7. v veliki Filharmonični dvorani, je naslednji: 1. Vivaldi: Koncert v a-molu za godala in klavir, 2. Schumann: Samospevi za soprano in klavir, po sopranistka Valerija Heybelova, pri klavirju Bojan Adamič. 3. Skerljanc: Tri skladbe za godala. 4. Faure: Andante moderato za godala in klavir, 5. Bach: Koncert v d-molu za 2 violinisti s premljevanjem godalnega orkestra. Violinisti so igrali Leon Ffeifer in Alj Dernjelj. Predpredjava vstopnic v Knjižarni Glasbene Matice.

Danes ob 18.30,

jutri ob 14.30, 16.30 in 18.30

ZADNJE PREDSTAVE 15. PROGRAMA

VESELI TEATER

—lj Priporočamo, da si omislite vstopnice za »Veseli teater po možnosti že v predpredaji! Blagajna posluje v soboto od 10. do pol 13. in od 16. ure dalje, v nedeljo pa od 10. ure dopolne nepreklenjeno do večera. Samo še danes in jutri predvajamo nepreklicno naš 15. program ki je eden od najboljših. — Konec predstave je točno ob 20. uri, tako da vam je omogočeno ujeti še zadnji tramvaj.

—lj Vino refoško, verona, fraskati, rebulo, muškat, teran in priznano kuhinjo nudi gostilna Lovšin.

—lj Premogovi ogorki (leš) so brezplačno na razpolago v centralni ljubljanske mestne elektrarne v Slomškovi ulici. Interesent si mora oskrbiti samo prevoz.

—lj Občni zbor društva železniških uradnikov bo 22. februar 1942. ob 14.30 v prostorih »Stoges«. Člani vljudno vabljeni.

Natečaj za občinske tajnike

Visoki Komisariat je razpisal natečaj za imenovanje občinskih tajnikov v občinah Ljubljanske pokrajine.

Za pripustitev o imenjenemu tečaju je potrebno obiskovati dva tečaja in položiti zadovoljive izpiske usposobljenosti tečaj (pet dni) za vodenje registra prebivalstva ter usposobljenosti tečaj (15 dni) za vodenje drugih poslov občinskih uradov.

Pri tečaju se bo pričel 23. t. m. točno ob 10. uri pri Visokem komisariatu (Sokolski dom — Trnovo, Mandeljova ulica).

K tečaju so pripusčene tako moške kakor ženske osebe pod pogojem, da imajo maturotetno spričevalo gimnazije ali drugo enakovredno spričevalo. Prošnje za pripustitev se morajo predložiti takšno prosti do 21. t. m. pri gori omenjenem naslovu.

CAR NOVEGA

Mož: Ne razumem, zakaj so tvoje prijatelje takto razdražene, če te vidijo v novi obliki.

Zena: Tega moški ne razumete, to je bačar vsega novega.

Obnovite naročnino!

Giovanni Cenzato: „Zaljubljena žena“

Nova italijanska komedija

Ljubljana, 21. februarja Giovanni Cenzato, 50 letnik, je znan v Italiji predvsem kot pisatelj raznih knjig in gledaliških iger, ki niso našle samo upoštevanja v Italiji, temveč tudi v inozemstvu. S posebnim uspehom igrajo njegove komedije v Nemčiji in Španiji. Najpoznamenje je najbolj znano Cenzatovo delo je knjiga »Itinerario provinciali« v dveh zvezkih. V njej so zbrani razni članki, ki jih je bil pričebil v najrazličnejših italijanskih dnevnikih in k objavljavo blesteča opazovanja iz provincialnega življenja. Ko dramatik je napisal veliko število odrških del, med njimi: »Il sole negli occhi in «La moglie innamorata».

Giovanni Cenzato je doma iz Verone, kjer je bil ravnatelj veronskega lista L'Are na, sedaj živi v Milanu in je urednik lista »Corriere della Sera«.

V komediji »Zaljubljena žena«, ki jo bo uprizorila naša Drama v soboto 21. t. m., je središče vsega dogajanja, tako imenovani »zakonski trikotniki«: mož, žena in ljubica. Ta snov na gledaliških deskah ni nova. Ce pogledamo nekoliško sezono nazad, najdemo v našem sporednu dovolj primorov: »Rdeče rože«, »Partita Šaha«, »Trideset sekund ljubezni« itd. In ce preiščemo te primere v glavnih potezah, vidimo, da so dokaj šablonski: v večini slučajev je žena omahljiva v zakonski zvestobi in se namerava izveriti možu (Rdeče rože, Partita Šaha), ali se mu iresnično izveri (Trideset sekund ljubezni, Severna lisica). Edina izjema v teh primerih so »Žene na Niskavuorju«, kjer je mož omahljivec.

Pri tej ugotovitvi se name vsiljuje zaključek, da imajo moški dramatiki očvidno ležalo slablo mnenje o moralni kvaliteti zakonskih žen, prav tako pa tudi dramatikarka Hela Vuolijok, dokazuje s svojim delom baš obratno: kot zastopnica ženskega spola poje hvalo ženski ljubezni in zvestobi osoje moške.

V tej primerjavi zavzema tridejanska komedija Giovanna Cenzata »Zaljubljena žena« izredno mesto. Ta dramatik je znal naloge o trikotniku rešiti na nov in svež način, ki ne diši po zaprašenjih gledaliških šablioni. V svoji igri je storil več kot store navadno dramatiki v pogledu dejanskega reševanja teh problemov. Ni mu bilo samo do tega, da bi pokazal konflikt in boj, ki gre med dvema za tretjega, na zabaven in odrško učinkoviti način, temveč, da bi pokazal pametno rešitev zamotanega vpravjanja. Trdoval je zunanjoučinkovitost in komikso, ki smo jo v takih komedijah vajeni, resničnosti in verjetnosti na ljubo. Napisal je komedijo, ki se zdi (z majhnimi kompromisi gledališču) iz sodobnega življenja prestavljena na oder. Značajni glavni treh oseb so življensko resnični, brez komedijskih primesi, ki pa jih sem ter tja, a k sreči redko, prinese kompromis gledališki učinkovitosti, z drugimi osebam: in situacijami na oder.

Praška domača mast

CISTI IN ZDRAVI RANE

DOBI SE V VSEH LEKARNAH

14T R. d. st. 2/41

Premog — drva — oglje

specjalno oglje za generatorje

vedno na zalogi pri

Resman Lojze

LJUBLJANA, CESTA 29. OKTOBARA

(RIMSKA) 21 — Telefon 44-90

PES CUVAJ naprodaj. — Velika čolnarska ulica st. 4. STEKLENICE Šampanjske, butelje, bero in chianti kupljajo množino, plača najbolje in pošte ponje na dom M. CE-SAR, Gasilska ulica 3, telefon št. 23-69.

ZELODCNE KROČE IN SKROFOLOZO

ozdravite, če pijete redno Ambrožovo medico, ki jo dobite le v Medarni — Ljubljana, Židovska ulica 6.

SKODELICA

»ALPA« ČAJA krepkosti in zdravje daje

BUDINO con PESCE

Oggi che l'alimentazione dev'essere regolata con estrema razionalità, il Budino La Rocca merita ogni preferenza come alimento completo. Entrano nella sua composizione pesce, olio puro d'oliva e verdure, tre elementi basilari, di ottissimo tenore nutritivo e squisitamente appetitosi.

RIBJA PASTETA

Dandane, ko mora biti vsa prehrana urejena skrajno racionalno, pač zasluži RIBJA PASTETA La Rocca vsakodnevno kot popolno hrano. V njeno zmes je vrnjanlo ribje meso. Eto oliveno olje in zelenjava, tri osnovne prvine, ki so redilne in izredno tečne.

LA ROCCA

RAMMAGLIATORE CALZE TVRDKA STROJEV ZA POBIRANJE ZANK NA NOGAVICAH Z NAMKE:

W A L G A

cerca Rappresentante o Concessionario

Isče zastopnika ali pooblaščenca

Scrivere: DOMM. G. GAVOTTI — CORSO ITALIA 17 MILANO

RUMI nam je nadvse ljubljeni soprog

400 let Michelangelove „Poslednje sodbe“

Golota postav na sloviti freski v Sikstinski kapeli je zbudila toliko zgražanja, da so se odločili „obleči“ jih — Michelangelo jo je slikal sedem polnih let

Stiri sto let poteka, kar se je v Rimu začela znamenita polemika o Michelangelovem »Poslednjem sodbi«, ogromni slikarski kompoziciji, ki krasí Sikstinsko kapelo. Spor, ki je po mitem tel ves ta čas in se od časa do časa razplamtel in spet popustil, še danes ni zaključen. Zakaj gre? Izredne kakovostne lastnosti, ki jih očituje Michelangelova umetnina, ni nihče takoj, vse so mu priznavali genijalne sposobnosti, vendar so pristavljal, da je njegovo pojmovanje malo čudno. Tak odnos ljudi do umetnika in njegovega dela ni nikoli neveč pogubljenje golih, se jim je zelo sprejmijo, nikoli pa še niso videli, da bi kdo naslikal gole tudi svetnike in samega Odrešenika, gospodijočega v sredini prizora z nepreklicno gesto Sodnika. Mnogi opazovalci, ki so prihajali po odkritju freske v množicah v Sikstinski kapeli, so bili vznemirjeni. Izjavljali so, da si Odrešenika ne morejo predstavljati takšnega in da vidijo v postav predvsem Herku.

Istali so odgovorja na vprašanje, kaj predvsem pomenijo vsi tisti golii ljudje na dnu Sikstinske kapeli. Da so bili obsojeni na večno pogubljenje golih, se jim je zelo sprejmijo, nikoli pa še niso videli, da bi kdo naslikal gole tudi svetnike in samega Odrešenika, gospodijočega v sredini prizora z nepreklicno gesto Sodnika. Mnogi opazovalci, ki so prihajali po odkritju freske v množicah v Sikstinski kapeli, so bili vznemirjeni. Izjavljali so, da si Odrešenika ne morejo predstavljati takšnega in da vidijo v postav predvsem Herku.

Prvi je divnig hrup Blagio De Martinelli, papežev ceremonijar. Ni mogel skriti svojega občudovanja niti izgovorja zgražanja tistega dne, ko je spremljajoči papež Pavla III. prvič videl še nedokončano fresko. Ve se, da je bil Michelangelo bolj samotarec; zlasti pri delu ni trpel nikogar poleg sebe. V času, ko je slikal svod kapeli, je bil papež Julij II., ki mu je naročil to delo, tako nestren, da se je često, hoteč videti napredek, vtipotali skrivaj v kapeli in klijub starosti splezal po leštah na odre. Da bi se ga odkrihal, je Michelangelo nekoč spustil desno, ki je padla v neposredno bližino papeža. »Mar veste, da bi me skoraj ubili«, mu je zakrihal papež Julij II. Michelangelo pa mu je mimo odgovoril: »Vaša Svetost naj se izogni nevarnostim tako da pusti v miru tiste, ki delajo.«

25 let na to je bil Pavel III. mnogo bolj diskreten. Ko si je šel ogledovati »Sodbo«, je vzel vedno s seboj za spremstvo De Martinellisa. Ta se je v kapeli in kasneje

tako zelo razburjal zaradi golote, da je Michelangelo, hoteč ga kaznovati, dal Minozzeju, ki sodi in posilja v pekel, njegov obraz. Legenda pristavlja, da se je jezikavi prelat pritožil zaradi tega papežu in da se je Pavel III. rešil z izgovorom, da ne more napraviti ničesar, ker duhovna oblast papeža ne seže v pekel.

Med sedemletnim delom so se v Sikstinski kapeli služile maše, vendar Michelangelo na oder ni pustil nikogar razen svojega zvestrega pripravljalcu barvu Francescu Amatoriju. Ta je po končanem delu sprejet od pareža dobrotnost čuvanja stik z mesecno plačjo 6 skudov. Michelangelo je odklonil vsakoto ponudbo pomoci in je enako odbil predlog Sebastiana del Piombi, da bi naslikal »Sodbo« v olju. Zvezel pa se je do podrobnosti, da bi stena ostala v najboljšem stanju. Tam sta bili dve okni, določeni sedanjima na obeh doljih straneh, pod njima pa pas fresk, ki jih je naslikal Perugino. Michelangelo pa je dal obe okni zatvori in freske uničil. Perugino mu nikoli ni bil posebno pri sreu. Uničil je tudi svoje dve freski na svodu, ki jih je izdelal s Stříbrníkem, drugimi figurami v četu, ko je slikal. Stari zid je običajno z novim iz dobri

pečene opeke in tako preprečil, da bi se na stiku nabiral prah.

Načrt slike, ki ga je začel že za Klementa VII., je bil iz 450 kartonov, ki so se vsi razen enega porazgubili. Ohranjeni kos je v muzeju v Napoliju. Michelangelo je vsako jutro karton, ki ga je slikal, pribil z majhnimi žebli, katerih luknje je mogode še danes opaziti na freski. Prenašajoč risbo z grafitem je Michelangelo takoj občrtal vse kos, za katerega je pripravil omet. Zadnje ure svetlobe je uporabil za preslikanje. Ohranjeni karton kaže, da je Michelangelo improviziral neposredno mnoge različice. Delal je od junta do sončnega zahoda: opoldne je pojedel malo kruha kar med delom. Odpočil se je šele zvečer. Ponoči — stanoval je v svoji samotni hiši v ulici Macel de'Corvi — ni mogel vedno spati in ob takih prilikah je dolbel pri svetlobi sveče. Stena je velika 200 kv. m in delal je na njej 7 let. Odkritje se je izvršilo na predvečer praznika Vseh svetnikov 1. 1541 v Pavel III., ki se je pravkar vrnil iz Bolonje, je pel ob tej priložnosti v Sikstinski kapeli svečano pontifikalno mašo.

Kljub angelom brez peruti in svetnikom brez žarnih vencev okoli glave, je delo zbujalo pri vseh veliko občudovanju. »Sveti Rim« — je pri tej priložnosti vzkliknil nek pesnik, »noben cesar te ni nikoli razveselil s takim triumfom. Toda pristaši reforme niso mogli pozreti toliko gootide in kot njihov zagovornik se je nenadoma pojavit človek ki je očil najmanj poklican za to nalogo. Bil je to Aretius, ki je kuhal jezo na Michelangelu, ker ni svojstven upošteval nobenega njegovih nasvetov glede zamisli slike. Sedaj je izjavil, da mora kot dober kristjan zardeti nad svobodo, ki si jo je Michelangelo dovolil napravil. Freska v Sikstinski kapeli naj ni spadala v kopnalo nemenva ne pa v cerkev. Če bi se Michelangelo v začetku svojega dela pustil voditi ob zgledne učenosti in visokega literarnega znanja, ki mi ga vse priznavajo, bi se narava sedaj ne pritoževala, da je dala umetniku tako velik talent.«

Michelangelo pa na Aretinove napade ni odgovoril in ti niso prepričili niti Pavla III. niti Pavla IV. Toda usoda je vendarle hotela, da je bilo delo ponizano. Koncem jan. 1564, nekaj tednov zatem, ko je Trentski koncil odsodil »nezgodne slike«, ki jih je videti v nekaterih cerkvah, je bilo sklenjeno, da se golota v Sikstinski kapeli preslikava. Michelangelo, ki je umrl 18. februarja istega leta, za ta odlok verjetno ni več zvedel in prihranjen mu je tudi estalo, da bi videl, kako njegovo sliko mravci eden njegovih učencev Daniele de Volterra. Ta ni samo »pokrila« z obliko po svojem okusu 34 figur na freski, temveč je tudi uničil omet sedmih kosov, obnavljajoč potem sliko po svoje. Zgodovina ga pozna pod pridivkom »Braghetone«.

Iom. Vse ulice so bile polne kolom povsem izčrpanih angleških vojakov, ki so našravili name vtis utrujenosti in obenem po-pelne skrušenosti. Stoim pred poslopjem angleškega generalnega guvernerja. V travi pred poslopjem so trije veliki vodometi. pride nekaj indijskih vojakov, ki pripovedujejo, da ni v pospoli v nikogar. Na vrtu stoji mnogo angleških vojakov, avtomobilov. V enem se univajo angleški vojaki in ves posrečen slišim, kako igra v drugem gramofon plesac komade. Odpeljem se nazaj v mesto, ker si utirač najlepši luskuzni avtomobil pot skozi egiptovno množico ludi. Angleški vojak usmerja promet. Na vse cerkvah in tudi na magistratnem poslopju vse zastava z rdečim križem. Vse se bise izpremenjeno v vojne bojnike, kar priča o velikih angleških izgubah. Na dvegi strani reke stoejo mnogi po-japonski granatah skoraj povsem razdejani tanki in druga vozila, nad katerimi se vedno leže oblačni dimi. Velike trgovske hiše so postale skoraj brez izjeme žrtve bombaridranja, vse naokrog leži razmetano polihistvo. V Japonskem klubu mi je pozdravilo kakih 20 Malacev, ki so mi dejali vesele: — Vedeli smo, da bodo Japonci kmalu vkorakali v mesto.

Zgodovinski razgovor

Japonski general Yamašita, vrhovni poveljnik japonske ekspedicije vojske, na Malacem položku, ki se sporočil v nedeljo zvečer v 49 minut trajačem razgovoru angleškemu vrhovnemu poveljniku v Singapurju generalu Percivalu, japonske pogobe kapitulacije, je izjavil dopisniku agencije Domej, da je pripravljen prevzeti vso odgovornost za življeno angleških čet z bogatim vojnim materialom.

Richard ga menda niti slišal ni. Čuteč, da se upira vanj vsa pozornost tovarišev in podrejencev, si je v duhu že naprej zamišljal njih medsebojne pomenke.

»Glej, glej... tudi stari Richard je spoznal, da je treba nekatere ljudi trdo počehljati, če jim hočeš izviti resnico... Bliskanje z močnimi svetilkami v oči... podžiganje teka do jedi... neskončno izprševanje v mrzli sobi... to je vse kaj drugega kakor razumevanje okolja in kajenje cigaret z aretanci...«

Richard je ta čas brez konca in kraja utrinjal luč in jo spet prizgal, vstajal in prestavljal zaslon v ozadju sobe; nazadnje je stopil k oknu in popravil zaveso tako, da je nastala za njimi nekakšna praznina, kamor je bilo moč skriti človeka.

Ko je končal te priprave, je vprašal Miltona:

»Kako se vam zdi?«

»Ali... ne vem, kaj vraga pripravljate...«

Policist se je namaznil.

»Da, da... tudi vi imate prav... morda je bolje, da vam nič ne povem... Imel vas bom za kontrolo.«

»Nu, prav... z vsem se je dobro seznaniti...«

»Kaj? Menda ne mislite, da bom koga mučil?«

»Ali... priprave so dokaj zlovestne...«

»Potolažite se, Milton... kar živim, še nisem trpinčil ljudi in tudi zdaj ne mislim opravljati krvniških poslov... Rad bi se le prepričal, ali bi utegnil domnevna, ki mi že nekaj časa roji po glavi, bolj

avstralskih čet kakor tudi angleških otrok in žensk, ki so bile ostale v Singapuru. Zgodovinski razgovor med generalom Yamašitom in Percivalom je tekel takole:

Yamašita: — Želim kratik in prečisten odgovor zadovoljil se bom samo z brezposojno predajo.

Percival: — Dobro.

Yamašita: — Ali so Angleži ujeli vaj japonški vojaki?

Percival: — Ne, nobenega.

Yamašita: — Kako je z japonškim prebivalstvom?

Percival: — Vsi japonški prebivalci, ki so jih angleške oblasti internirale, so bili poslanici v Indijo, toda indijska vlada jamči za njihova življenja.

Yamašita: — Zdaj bi pa rad vedel, da li ste pripravljeni predati se ali ne. Če se hočete predati, vztrajam na brezposojni predaj. Kakšen je vaš odgovor na to? Da ali ne?

Percival: — Ali bi mi hoteli dovoliti da jutri čas za premislek?

Yamašita: — Do jutri? Tako dolgo ne morem čakati. Sklenjeno je že, da prededejo japonske čete danes ponoči v napad.

Percival: — Kaj bi bi počakali do 23:30?

Yamašita: — V tem primeru bi japonška vojska nadaljevala svoje napade do rega časa. Ali se hočete zdaj izjaviti z »da« ali »ne«?

Percival molči.

Yamašita: Rad bi imel končnoveljaven odgovor in opozoril vas moram, da vztrajam na brezposojni predaj. Kaj mi morebito odgovorja na to?

Percival: — Da.

Yamašita: Dobro torej, povelje za ustavitev sovražnosti mora biti izdano točno ob 22. Dovolim, da ostane do 100 angleških vojakov v mestu za vzdrževanje miru in reda. Ste zadovoljni s tem?

Percival: — Da.

Yamašita: Če bi kršili te pogoje, bi prešle japonske čete takoj v splošen in končen napad na mesto Singapur.

Nemška podmornica pred New Yorkom Kaj je pripravljala njen poveljnik svojemu predstojniku

V nekem oporišču nemških podmornic ob atlantski obali je bil oni dan z navdušenjem sprejet poveljnik nemške podmornice, ki je potopil pred ameriško obalo 10 ladij s 66 153 tonami k pitan Hardegen. Poveljničku podmornicu viceadmirału Döntzu je podrobno poročal o napadnih njegove podmornice na ameriške ladje. Pripravljalo je med drugim:

»Med vožnjo proti ameriški obali nam je pripril pred cev prvi parnik, v miraku smo prispevali pet torpedov. Bil je 9000tonski. Nadaljnji lov nas je vodil tik ob ameriški obali, kjer smo presestili na razmeroma plitvem morju približno 9500 tonski sovražni tanker. Ladja je bila dobro oborovana in posadki sta bili povabljenci na streljivo. To je močno ladje še 30 m iz morja. Tako plitvo je bilo morje v območju našega lova. Isto smo doživeli pred vhodom v newyorsko

pristanišče. Strme smo opazovali milijonsko mesto. Videli smo Long Island, bili smo prispevali živahnega pristaniškega prometa in veseli smo se že na naslednji plen. Nič hodega sluteč se nam je približal velik, poinč nad 10 000 tonski tanker. Torpedi so bili izstreljeni in zadeli so streljivo proti njemu. Visoko pod nebo se je dvignil 300 m visok oblak dima.

Naslednja noč je prinesla višek našega lova. Pet parnikov nam je pripriljalo pred cevi trije tovorni po 4000 ton, en 7000-tonski in en 8000-tonski tanker. Na povratku smo potopili s topovi še dve tovorni ladji, ki sta imela skupaj 12 000 ton. Obenam je bila dobro oborovana in posadki sta tudi poskušali napasti nas. Toda mi smo jih prehiteli. Na tej vožnji so bili porabljeni vsi torpedi in vsa naša munitionica.«

Madžarski predzgodovinski grobovi v Kijevu Dva madžarska arheologa sta naletela v prestolnici Ukrajine na zanimive najdbe

Dva madžarska arheologa, dr. Fettich in dr. Laszlo, delata skupaj z nemškim uradom za predzgodovino v zasedenih sovjetskih pokrajinalah. Njuna prva naloga je bila pregledati in obvarovati v kijevskih muzejih zbirke. Pokazalo se je namreč, da so sovjetske čete pred umikom iz mesta razstrelile tudi nekaj muzejev, ker niso mogle vzeti s seboj vseh zbirk. V Kijevu je bilo polčlenih več templirnih min. To so mine, ki eksplodirajo ob določenem času. In tako je zletela še štiri tedne po vkoranjanju nemških čet v mesto v zrak iz II. stoletja izvirajoča katedrala »Pečerske Lavre«, pod katero je bila polčlena tempana mila. Ker je bilo pa verjetno, da so podminirani tudi drugi deli tega znamenitega samostana, je bila naloga nemških in madžarskih arheologov v tem, da bi spravili na varno dragocene zbirke kijevskih muzejev in jih obvarovali uničenja. Pri tem sta našla madžarska učenjaka dragozracen material, ki bo pri pomogel pojasnititi murskičato vprašanje predzgodovine madžarskega naroda.

Podgane povzročile zatemnitve

Nekaj izrednega se je priprnilo v francoskem mestu Tarbes. Vse mesto se je ne-nadoma zavilo v temo. Ko so zjutraj preiskali vse naprave električne razsvetljive, je iz enega transformatorja prilezel več sto podgan. Podgane so bile oglodane gumni na električnih vodih in tako je nastalo več kratkih stikov. Skodo so popravili luči, da se vedno ni bilo. Slednji so ugotovili, da so podgane posrkale iz transformatorjev tudi olje do zadnje kapljice.

Napačni podatki iz praznoverja

Nedavno so bili objavljeni statistični podatki o porastu števila rojstev na Portugalskem. Pri tem so oblasti ugotovile izredno mnogo primerov prijave rojstev ob določenih dneh. To se jim je zdele čudno, da zacetki so se zanimali za vzrok. Uvedena je bila preiskava in izkazalo se je, da gre za krive podatke izvirajoče iz praznoverja. Kakor drugod po svetu je ljudstvo tudi na Portugalskem razdeljeno. Med drugim ve-

ruje, da prinašajo gotovi dnevi v letu ne-srečo, drugi pa srečo.

Prvi januar naj bi bil najsrcenejši dan v letu in tega dne rojeni otroci naj bi bili vse življenje srečni. Ni točno, da prijave ljudje v novembri ali v decembri rojene otroke še s 1. januarjem. Za srečne dneve veljajo tudi 1. 10, 15, 20 in 25 vsakega meseca. V teh dneh se kupljajo vsakega leta prijave rojstev. Nasprotno pa večina staršev noče prijaviti otrok, rojenih 7. ali celo 13. v mesecu. V vseh takih primernih dobeh oblasti napačne podatke.

Francija zaseglja Rotschildovo imetje

Francoski zastopnik v mednarodni življenjski finančni rodbini Rotschild je v januarju 1940 pobegnil iz Francije in zato je nova francoska vlada proglašila njegovo državljanstvo za neveljavno. Francija je že zasegla njegovo umetnostne zbirke in drugo imetje. Zdaj preide v last francoske države tudi okrog